

Środa, 10 lutego 2021 r.

P9_TA(2021)0040

Nowy plan działania dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie nowego planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym (2020/2077(INI))**

(2021/C 465/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2020 r. zatytułowany „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098) oraz dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Leading the way to a global circular economy: state of play and outlook [Wskazując drogę do globalnej gospodarki o obiegu zamkniętym: aktualna sytuacja i perspektywy] (SWD(2020)0100),
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i cele zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, w tym cel nr 12 „Odpowiedzialna konsumpcja i produkcja” oraz cel nr 15 „Życie na lądzie”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2020 r. zatytułowany „Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska” (COM(2020)0667) ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lipca 2020 r. w sprawie strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 marca 2020 r. zatytułowany „Nowa strategia przemysłowa dla Europy” (COM(2020)0102),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowany „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380),
- uwzględniając sprawozdanie IPBES z maja 2019 r. zatytułowane „Global Assessment on Biodiversity and Ecosystem Services” [Globalna ocena różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych],
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowany „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020)0381),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 października 2018 r. zatytułowany „Zrównoważona biogospodarka dla Europy: wzmocnienie powiązań między gospodarką, społeczeństwem i środowiskiem”, (COM(2018)0673),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 stycznia 2018 r. zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym” (COM(2018)0028),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie zmiany klimatu – europejska, długofalowa i zgodna z porozumieniem paryskim wizja strategiczna na rzecz dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2017 r. w sprawie dłuższego cyklu życia produktów: korzyści dla konsumentów i przedsiębiorstw ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie oszczędnego gospodarowania zasobami: ku gospodarce o obiegu zamkniętym ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 września 2018 r. w sprawie wdrażania pakietu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym: warianty podejścia do interakcji między przepisami w zakresie chemikaliów, produktów i odpadów ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/environment/pdf/chemicals/2020/10/Strategy.pdf>

⁽²⁾ Tekst przyjęty, P9_TA(2020)0201.

⁽³⁾ Dz.U. C 23 z 21.1.2021, s. 116.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0078.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 334 z 19.9.2018, s. 60.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 265 z 11.8.2017, s. 65.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 146.

Środa, 10 lutego 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lipca 2020 r. w sprawie kompleksowego europejskiego podejścia do magazynowania energii ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/741 z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody ⁽⁹⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący 8. programu działań w zakresie środowiska przedstawiony przez Komisję w dniu 14 października 2020 r., w szczególności cel priorytetowy, jakim jest przyspieszenie przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, wyrażony w art. 2 ust. 2 lit. c) tego wniosku,
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640),
- uwzględniając sprawozdania specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) dotyczące zmiany klimatu, pustynnienia, degradacji gleby, zrównoważonego gospodarowania gruntami, bezpieczeństwa żywnościowego oraz przepływów gazów cieplarnianych w ekosystemach lądowych, jak również jego sprawozdanie na temat stanu oceanów i kriosfery w świetle zmieniającego się klimatu, a także sprawozdanie specjalne IPCC zatytułowane „Global Warming of 1,5 °C” [Globalne ocieplenie o 1,5 °C], jego piąte sprawozdanie oceniające oraz sprawozdanie podsumowujące z września 2018 r.,
- uwzględniając pierwszy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym zainicjowany w 2015 r. (komunikat Komisji z dnia 2 grudnia 2015 r. zatytułowany „Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym” (COM(2015)0614)) oraz działania podjęte w ramach tego planu,
- uwzględniając rezolucję z dnia 10 lipca 2020 r. w sprawie strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 września 2018 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym ⁽¹²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 września 2018 r. w sprawie wdrażania pakietu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym: warianty podejścia do interakcji między przepisami w zakresie chemikaliów, produktów i odpadów ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 31 maja 2018 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy w sprawie ekoprojektu ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając przegląd przepisów UE dotyczących odpadów, przyjętych w 2018 r.: dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów ⁽¹⁶⁾; dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych ⁽¹⁷⁾; dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/850 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów ⁽¹⁸⁾; oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/849 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywy 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów i 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego ⁽¹⁹⁾,

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0198.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 177 z 5.6.2020, s. 32.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0201.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0005.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 136.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 146.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 76 z 9.3.2020, s. 192.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 155 z 12.6.2019, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 109.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 141.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 100.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 93.

Środa, 10 lutego 2021 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin ⁽²⁰⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 stycznia 2017 r. zatytułowany „Znaczenie przetwarzania odpadów w energię w gospodarce o obiegu zamkniętym” (COM(2017)0034),
 - uwzględniając Globalną prognozę za 2019 r. dotyczącą zasobów ⁽²¹⁾ oraz sprawozdanie dotyczące efektywnego gospodarowania zasobami i zmiany klimatu ⁽²²⁾ Międzynarodowego Panelu ds. Zasobów,
 - uwzględniając publikację naukową „Evaluating scenarios toward zero plastic pollution” [Ocena scenariuszy przejścia w kierunku zerowego zanieczyszczenia tworzywami sztucznymi] ⁽²³⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Transportu i Turystyki oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A9-0008/2021),
- A. mając na uwadze, że Międzynarodowy Panel ds. Zasobów w swoim sprawozdaniu pt. „Global Resources Outlook 2019” szacuje, że połowa całkowitych emisji gazów cieplarnianych i ponad 90 % utraty różnorodności biologicznej i deficytu wody wynika z wydobycia i przetwarzania zasobów; mając na uwadze, że gospodarka światowa zużywa ekwiwalent zasobów o wartości 1,5 planety oraz że już teraz potrzebne by były 3 planety, gdyby konsumpcja każdego mieszkańca Ziemi sięgnęła poziomu konsumpcji średniego mieszkańca UE, a także mając na uwadze, że ograniczenie ogólnego wykorzystania zasobów naturalnych i ograniczenie odpadów jest nadrzędnym celem gospodarki o obiegu zamkniętym; mając na uwadze, że będzie to wymagało oddzielenia wzrostu gospodarczego od wykorzystania zasobów, pamiętając o różnicy między bezwzględnym a względnym oddzieleniem tych dwóch czynników;
- B. mając na uwadze, że liczby te ilustrują centralną rolę zrównoważonego wykorzystywania zasobów, a zwłaszcza surowców pierwotnych, i potrzebę zintensyfikowania działań na wszystkich szczeblach i na całym świecie; mając na uwadze, że koncepcja gospodarki o obiegu zamkniętym ma charakter horyzontalny i znacząco przyczyni się do osiągnięcia innych celów środowiskowych, w tym celów porozumienia paryskiego;
- C. mając na uwadze, że przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym odgrywa kluczową rolę w ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych w UE i osiągnięciu unijnego celu klimatycznego na 2030 r. i celu zerowych emisji gazów cieplarnianych netto najpóźniej do 2050 r., a także wymaga głębokiej transformacji łańcuchów wartości w całej gospodarce;
- D. mając na uwadze, że przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym może przyczynić się do promowania zrównoważonych praktyk biznesowych, oraz mając na uwadze, że oczekuje się, iż europejskie przedsiębiorstwa i gospodarki będą w czołówce globalnego wyścigu tych, którzy wdrażają obieg zamknięty, jak i czerpią z niego korzyści, ze względu na dobrze rozwinięte modele biznesowe UE, naszą wiedzę o obiegu zamkniętym i wiedzę fachową w zakresie recyklingu;
- E. mając na uwadze, że zasady gospodarki o obiegu zamkniętym powinny być głównym elementem każdej europejskiej i krajowej polityki przemysłowej oraz krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności;
- F. mając na uwadze, że całkowite zużycie energii w UE jest znaczne, a działania na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym powinny również obejmować efektywność energetyczną i zrównoważone pozyskiwanie źródeł energii;
- G. mając na uwadze, że gospodarka o obiegu zamkniętym ma znaczenie dla różnych celów zrównoważonego rozwoju, w tym celu nr 12 „Zapewnić wzorce zrównoważonej konsumpcji i produkcji” oraz celu nr 13 „Działania w dziedzinie klimatu”;
- H. mając na uwadze, że wyeliminowanie odpadów i zanieczyszczeń jest jedną z zasad gospodarki o obiegu zamkniętym;

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽²¹⁾ <https://www.resourcepanel.org/pl/reports/global-resources-outlook>

⁽²²⁾ <https://www.resourcepanel.org/pl/reports/resource-efficiency-and-climate-change>

⁽²³⁾ <https://science.sciencemag.org/content/369/6510/1455>

Środa, 10 lutego 2021 r.

- I. mając na uwadze, że według niedawnych badań gospodarka o obiegu zamkniętym może zwiększyć PKB UE o dodatkowe 0,5 % i przyczynić się do utworzenia ponad 700 000 nowych miejsc pracy do 2030 r. ⁽²⁴⁾, a jednocześnie może poprawić jakość miejsc pracy; mając na uwadze, że w latach 2012–2018 liczba miejsc pracy związanych z gospodarką o obiegu zamkniętym w UE wzrosła o 5 %, osiągając poziom około 4 mln; mając na uwadze, że przy wspierających strategiach politycznych i inwestycjach branżowych oczekuje się, że do 2030 r. regeneracja produktów w UE może osiągnąć roczną wartość od około 70 do 100 mld EUR, a związane z tym zatrudnienie wyniesie od około 450 000 do prawie 600 000 miejsc pracy;
- J. mając na uwadze, że zrównoważone i odpowiedzialne pozyskiwanie surowców pierwotnych ma zasadnicze znaczenie dla uzyskania oszczędnego gospodarowania zasobami oraz osiągania celów związanych z gospodarką o obiegu zamkniętym, w związku z czym należy opracować normy zrównoważonego pozyskiwania surowców i towarów o znaczeniu priorytetowym;
- K. mając na uwadze, że do 80 % wpływu produktów na środowisko jest determinowane na etapie projektowania, a jedynie 12 % materiałów wykorzystywanych przez przemysł UE pochodzi z recyklingu;
- L. mając na uwadze, że szybki rozwój handlu elektronicznego doprowadził do znacznego zwiększenia ilości odpadów opakowaniowych, takich jak odpady z opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i tektury; mając również na uwadze, że wciąż problemem jest przemieszczanie odpadów do państw trzecich;
- M. mając na uwadze, że według szacunków każdego roku w UE wytwarza się 88 mln ton odpadów żywnościowych, oraz mając na uwadze, że według szacunków ponad 50 % odpadów żywnościowych pochodzi z gospodarstw domowych i od konsumentów; mając na uwadze, że odpady żywnościowe mają istotny wpływ na środowisko, gdyż odpowiadają za około 6 % całkowitych emisji gazów cieplarnianych w UE;
- N. mając na uwadze, że tworzywa sztuczne stwarzają problemy środowiskowe, jeżeli brak właściwego zarządzania nimi, takie jak zaśmiecanie, trudności z ponownym użyciem i recyklingiem, substancje potencjalnie niebezpieczne, emisje gazów cieplarnianych i eksploatacja zasobów;
- O. mając na uwadze, że ECHA przyjęła opinię naukową dotyczącą ograniczenia stosowania mikrodrobin plastiku celowo dodawanych do produktów na rynku UE/EOG w stężeniach przekraczających 0,01 % wagi produktów;
- P. mając na uwadze, że według szacunków Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) w latach 1996–2012 ilość odzieży kupowanej na osobę w UE wzrosła o 40 %, podczas gdy w tym samym czasie ponad 30 % zakupionych ubrań w Europie nie było używanych przez co najmniej rok, a ponadto ponad połowa wyrzucanej odzieży nie jest poddawana recyklingowi, lecz trafia do odpadów z gospodarstw domowych, a następnie jest wysyłana do spalarni lub na składowisko ⁽²⁵⁾;
- Q. mając na uwadze, że minęło już ponad dwa lata od opublikowania przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) sprawozdania specjalnego zatytułowanego „Global Warming of 1,5 °C” [Globalne ocieplenie o 1,5 °C], w którym stwierdzono, że ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5 °C wymagałoby szybkich, daleko idących i bezprecedensowych zmian we wszystkich aspektach życia społecznego;
1. z zadowoleniem przyjmuje nowy plan działania Komisji dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym; podkreśla fakt, że gospodarka o obiegu zamkniętym, w połączeniu z zerowym poziomem emisji zanieczyszczeń na rzecz nietoksycznego środowiska, ma kluczowe znaczenie dla zmniejszenia ogólnego śladu środowiskowego konsumpcji i produkcji europejskiej, aby nie przekroczyć ograniczeń planety oraz chronić zdrowie ludzkie, a jednocześnie zagwarantować konkurencyjność i innowacyjność gospodarki; podkreśla znaczny wkład, jaki gospodarka o obiegu zamkniętym może wnieść w osiągnięcie celów porozumienia paryskiego, Konwencji o różnorodności biologicznej i celów zrównoważonego rozwoju ONZ;
 2. wzywa Komisję do przedstawienia wszystkich inicjatyw w ramach planu działania zgodnie z terminami określonymi w załączniku do komunikatu oraz do oparcia każdego wniosku ustawodawczego na kompleksowej ocenie skutków; podkreśla znaczenie uwzględnienia również kosztów braku działania;
 3. podkreśla, że gospodarka o obiegu zamkniętym może dostarczyć rozwiązań względem nowych wyzwań spowodowanych i podkreślonych w wyniku kryzysu związanego z COVID-19 poprzez wzmocnienie łańcuchów wartości w UE i na świecie oraz zmniejszenie ich podatności na zagrożenia, a także poprzez zwiększenie odporności i zrównoważoności europejskich ekosystemów przemysłowych, a także zwiększenie ich konkurencyjności i rentowności; zauważa, że będzie to sprzyjać strategicznej autonomii UE i przyczyni się do tworzenia miejsc pracy; podkreśla, że pandemia COVID-19 wykazała konieczność stworzenia warunków sprzyjających gospodarce o obiegu zamkniętym; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia gospodarki o obiegu zamkniętym w krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności;

⁽²⁴⁾ https://www.ellenmacarthurfoundation.org/assets/downloads/publications/EllenMacArthurFoundation_Growth-Within_July15.pdf

⁽²⁵⁾ Europejska Agencja Środowiska, Environmental Indicator Report 2014: Environmental Impacts of Production-Consumption Systems in Europe [Raport w sprawie wskaźników środowiskowych 2014: wpływ na środowisko systemów produkcji i konsumpcji w Europie], 2014.

Środa, 10 lutego 2021 r.

4. uważa, że gospodarka o obiegu zamkniętym jest sposobem na utrzymanie innowacyjności, a tym samym konkurencyjności UE i przedsiębiorstw europejskich na rynku światowym, a jednocześnie na zmniejszenie ich śladu środowiskowego; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do ukierunkowania inwestycji, aby zwiększyć skalę inicjatyw w ramach gospodarki o obiegu zamkniętym i wspierać innowacje; uważa, że do wdrożenia i promowania inicjatyw, praktyk, infrastruktury i technologii w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym należy wykorzystać unijny plan odbudowy gospodarczej (Next Generation EU), Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i program „Horyzont Europa”;
5. podkreśla, że usprawnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego jest warunkiem wstępnym urzeczywistnienia gospodarki o obiegu zamkniętym w UE; podkreśla w szczególności znacznie właściwego wdrożenia i skutecznego egzekwowania istniejących zasad dla dobrze funkcjonującego, zrównoważonego jednolitego rynku; przypomina, że UE jest zarówno drugą co do wielkości potęgą gospodarczą, jak i największą potęgą handlową na świecie; zwraca uwagę, że jednolity rynek jest potężnym narzędziem do wykorzystania w celu opracowania zrównoważonych produktów lub technologii o zamkniętym cyklu życia, które w przyszłości staną się standardem, umożliwiając tym samym obywatelom zakup przystępnych cenowo produktów, bezpiecznych, zdrowych i przyjaznych dla planety;
6. podkreśla, że niezbędne jest absolutne oddzielenie wzrostu gospodarczego od zużywania zasobów; wzywa Komisję do zaproponowania wiążących, opartych na podstawach naukowych, średnio- i długoterminowych celów UE w zakresie ograniczenia wykorzystania surowców pierwotnych i wpływu na środowisko; wzywa do wyznaczenia celów UE za pomocą podejścia retrospektywnego, aby zadbać o to, by cele polityczne znalazły się na wiarygodnej drodze do osiągnięcia neutralnej pod względem emisji dwutlenku węgla, zrównoważonej środowiskowo, wolnej od toksyn i w pełni obieguowej gospodarki w granicach planety najpóźniej do 2050 r.;
7. wzywa Komisję do zaproponowania wiążących celów UE na 2030 r. w celu znacznego ograniczenia śladu materiałowego i konsumpcyjnego UE oraz dostosowania ich do 2050 r. do ograniczeń planety z wykorzystaniem wskaźników, które mają zostać przyjęte do końca 2021 r. w kontekście zaktualizowanych ram monitorowania; wzywa Komisję, by wzięła za przykład najbardziej ambitne państwa członkowskie, należycie zarazem uwzględniając różne punkty wyjścia i zdolności poszczególnych państw członkowskich;
8. wzywa Komisję do wprowadzenia do 2021 r. zharmonizowanych, porównywalnych i jednolitych wskaźników obiegu zamkniętego obejmujących wskaźniki śladu materiałowego i konsumpcyjnego, jak również szereg podwskaźników dotyczących efektywnego gospodarowania zasobami i usług ekosystemowych; wskaźniki te powinny mierzyć zużycie zasobów i efektywność ich wykorzystania, obejmować przywóz i wywóz na szczeblu UE, państw członkowskich i przedsiębiorstw oraz zachować spójność ze zharmonizowanymi metodami oceny cyklu życia i rozliczania kapitału naturalnego; powinny one być stosowane we wszystkich unijnych politykach, instrumentach finansowych i inicjatywach regulacyjnych;
9. z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez Komisję zobowiązanie do aktualizacji i przeglądu ram monitorowania gospodarki o obiegu zamkniętym; ubolewa, że obecne ramy monitorowania nie oferują kompleksowego i całościowego zestawu wskaźników umożliwiających pomiar oddzielenia wzrostu gospodarczego od wykorzystania zasobów i wpływu na środowisko; podkreśla, że ramy monitorowania powinny obejmować wyżej wymienione wskaźniki obiegu zamkniętego, a także całą gamę celów i konkretnych działań w ramach planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, dzięki czemu staną się skutecznym instrumentem pomiaru obiegu zamkniętego i postępów na drodze do kompleksowej realizacji jego celów;
10. podkreśla również potrzebę solidnych pod względem naukowym pomiarów w celu uchwycenia synergii między gospodarką o obiegu zamkniętym a łagodzeniem zmiany klimatu, w tym poprzez pomiary śladu węglowego;
11. zwraca uwagę na możliwości, jakie kryją się w optymalnym wykorzystaniu produktów i usług, oprócz środków, które wydłużają cykl życia i wykorzystanie materiałów; w tym kontekście zwraca zwłaszcza uwagę na możliwość połączenia rozwiązań z zakresu gospodarki o obiegu zamkniętym z cyfryzacją; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania strategii politycznych służących wspieraniu nowych zrównoważonych modeli biznesowych o obiegu zamkniętym, takich jak podejście „produkt jako usługa”, gdyż oszczędzają one zasoby i zmniejszają wpływ na środowisko, a jednocześnie zapewniają ochronę konsumentów; zachęca Komisję, by w nowej inicjatywie na rzecz zrównoważonych produktów ułatwiła stosowanie podejścia „produkt jako usługa”, i apeluje do Komisji i państw członkowskich o usunięcie niepotrzebnych barier regulacyjnych i podatkowych dla takiego podejścia oraz promowanie rozwoju infrastruktury umożliwiającej obieg zamknięty i zrównoważoną gospodarkę cyfrową; przypomina, że cyfryzacja ma również poważny wpływ na klimat i środowisko w postaci wzrostu zapotrzebowania na energię, wydobycia surowców czy ilości odpadów elektronicznych; wzywa Komisję do oceny tych wyzwań i zajęcia się nimi poprzez opracowanie metodyki monitorowania i pomiaru wpływu technologii, struktur i usług cyfrowych, w tym centrów danych, na środowisko, a także poprzez zaproponowanie środków – w razie potrzeby również ustawodawczych – pozwalających zapewnić zrównoważenie środowiskowe rozwiązań cyfrowych ze szczególnym uwzględnieniem w zrównoważonej transformacji cyfrowej efektywności energetycznej, redukcji emisji gazów cieplarnianych i wykorzystania zasobów oraz wprowadzenia gospodarki o obiegu zamkniętym;

Środa, 10 lutego 2021 r.

12. wzywa Komisję do określenia środków regulacyjnych i innych działań niezbędnych do usunięcia administracyjnych i prawnych przeszkód dla gospodarki dzielenia się i usług o obiegu zamkniętym oraz do wprowadzenia zachęt służących jej rozwojowi; wzywa Komisję, by poszukała zwłaszcza rozwiązań problemów takich jak kwestie odpowiedzialności i prawa własności związane z gospodarką dzielenia się i usług, pamiętając zarazem, że większa pewność prawa dla producentów i konsumentów ma zasadnicze znaczenie dla realizacji tych koncepcji; proponuje, aby Komisja rozważyła opracowanie europejskiej strategii na rzecz gospodarki dzielenia się i usług, która odpowiadałaby na te problemy, jednocześnie zajmując się kwestiami społecznymi;

13. podkreśla potrzebę lepszego zrozumienia, w jaki sposób technologie sztucznej inteligencji mogą wspierać gospodarkę o obiegu zamkniętym dzięki zachęcaniu do ich stosowania w projektach, modelach biznesowych i infrastrukturze; wskazuje na znaczenie traktowania cyfryzacji jako czynnika pobudzającego gospodarkę o obiegu zamkniętym, w szczególności w odniesieniu do paszportów produktów lub informacji o materiałach w kontekście ogólnounijnej przestrzeni danych; podkreśla, że należy zwiększyć dostępność i wymianę danych, zapewniając zarazem aktywną współpracę między zainteresowanymi stronami w trosce o to, by nowe podejścia były sprawiedliwe i inkluzywne oraz gwarantowały prywatność i bezpieczeństwo danych;

14. podkreśla potrzebę stworzenia zachęt gospodarczych i odpowiedniego otoczenia regulacyjnego dla innowacji w zakresie rozwiązań, materiałów i modeli biznesowych opartych na obiegu zamkniętym przy jednoczesnym wyeliminowaniu dotacji zakłócających rynek czy też szkodliwych dla środowiska i apeluje o poparcie tego podejścia w nowej strategii przemysłowej dla Europy i strategii na rzecz MŚP; zwraca uwagę na szczególną rolę, jaką w przejściu na gospodarkę o obiegu zamkniętym odgrywają pionierzy, czyli MŚP (małe i średnie przedsiębiorstwa) i start-upy; podkreśla, że badania nad zrównoważonymi materiałami, procesami, technologiami i produktami, a także nad ich szerszym stosowaniem na skalę przemysłową mogą dać europejskim przedsiębiorstwom przewagę konkurencyjną na świecie; zaznacza, że na szczeblu unijnym i krajowym potrzebne są strategie polityczne, które będą wspierać pionierów w dziedzinie gospodarki o obiegu zamkniętym i modele biznesowe o obiegu zamkniętym;

15. podkreśla, że należy zaangażować europejski przemysł jako zainteresowaną stronę w przejście na gospodarkę o bardziej zamkniętym obiegu; przypomina o kluczowej roli, jaką środki z zakresu gospodarki o obiegu zamkniętym odgrywają w dekarbonizacji przemysłu; apeluje o podejście oparte na obiegu zamkniętym w przemyśle, na wszystkich etapach projektowania produktów, pozyskiwania materiałów, ponownego użycia i recyklingu produktów oraz gospodarowania odpadami, i zwraca uwagę na konieczność pobudzenia rozwoju wiodących rynków zrównoważonych materiałów i produktów przemysłowych;

16. zachęca przedsiębiorstwa, by w ramach corocznych sprawozdań przygotowały plany transformacji, opisując, jak i kiedy zamierzają zrealizować neutralność klimatyczną, gospodarkę o obiegu zamkniętym i zrównoważony rozwój;

17. wzywa państwa członkowskie do nadania priorytetu opcjom, które wiążą się z minimalnymi obciążeniami administracyjnymi, oraz do wzmocnienia rozwoju partnerstw publiczno-prywatnych w zakresie badań i rozwoju zapewniających systemowe i całościowe rozwiązania;

18. wzywa Komisję do ustanowienia ram regulacyjnych dla certyfikacji wszystkich naturalnych i technologicznych rozwiązań do usuwania dwutlenku węgla, w tym wychwytywania, składowania i wykorzystywania dwutlenku węgla (CCSU);

19. podkreśla kluczową rolę biomimikry jako akceleratora obiegu zamkniętego w promowaniu rozwiązań biomimetycznych, które z założenia minimalizują wykorzystanie materiałów, energii i toksycznych związków oraz zapewniają zrównoważone, regeneracyjne i innowacyjne rozwiązania oparte na zasobach przyrody i mające zastosowanie w wielu sektorach;

20. apeluje o odpowiedni poziom zatrudnienia i budżet dla służb Komisji odpowiedzialnych za pomyślną realizację planu działania; podkreśla, że przydział zasobów musi odpowiadać zarówno obecnym, jak i długoterminowym priorytetom politycznym, i w związku z tym w kontekście Europejskiego Zielonego Ładu oczekuje znacznego wzmocnienia zasobów ludzkich, zwłaszcza w Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska Komisji Europejskiej;

Ramy polityki zrównoważonych produktów

21. podkreśla, że gospodarkę linearną rządzącą się zasadą „weź – zużyj – wyrzuć” trzeba przekształcić w gospodarkę o prawdziwie zamkniętym obiegu w oparciu o następujące zasady: ograniczenie zużycia energii i zasobów; zachowanie wartości w gospodarce; zapobieganie powstawaniu odpadów; eliminowanie odpadów, substancji szkodliwych i zanieczyszczenia na etapie projektowania; utrzymywanie produktów i materiałów w użyciu i w obiegu zamkniętym; ochrona zdrowia ludzkiego; promowanie korzyści dla konsumentów; oraz regeneracja systemów naturalnych; stwierdza, że cele te powinny przyświecać nowym ramom polityki zrównoważonych produktów, jak również całej strategii dotyczącej

Środa, 10 lutego 2021 r.

gospodarki o obiegu zamkniętym oraz strategii przemysłowej; podkreśla, że myślenie w kategoriach systemu o obiegu zamkniętym i zrównoważonego rozwoju należy w pełni stosować we wszystkich działaniach obejmujących strategię polityczne, produkty, procesy produkcyjne i modele biznesowe;

22. podkreśla, że zrównoważone, bezpieczne i nietoksyczne produkty i materiały o obiegu zamkniętym powinny być na rynku UE normą, nie wyjątkiem, i powinny być uważane za opcję domyślną, która jest atrakcyjna, przystępna cenowo i dostępna dla wszystkich konsumentów; z zadowoleniem przyjmuje zatem zamiar przedstawienia przez Komisję inicjatywy ustawodawczej w sprawie zrównoważonych produktów w celu określenia przekrojowych zasad polityki produktowej i wiążących wymogów dotyczących produktów wprowadzanych na rynek UE;

23. zdecydowanie popiera poszerzenie zakresu stosowania dyrektywy w sprawie ekoprojektu⁽²⁶⁾ o produkty niezwiązane z energią oraz określenie przekrojowych zasad zrównoważoności i ustanowienie dla poszczególnych produktów wprowadzanych na rynek UE norm dotyczących wydajności, trwałości, możliwości ponownego użycia, naprawy i rozbudowy, nietoksyczności, zdolności do recyklingu, zawartości materiałów z recyklingu oraz zasobooszczędności i efektywności energetycznej, a także zachęca Komisję do przedstawienia wniosku w tej sprawie w 2021 r.; jednocześnie ponawia apel do Komisji o ambitne podejście do stosowania ekoprojektu w przypadku wszystkich produktów wykorzystujących energię i objętych obecnym zakresem dyrektywy w sprawie ekoprojektu, również w kwestiach dotyczących gospodarki o obiegu zamkniętym;

24. podkreśla, że należy utrzymać spójne i przejrzyste ramy prawne UE dotyczące zrównoważonych produktów oraz zwiększyć synergię z innymi obszarami polityki, jak np. oznakowanie ekologiczne UE; zaznacza, że oprócz minimalnych norm prawnych w dziedzinie projektowania produktów trzeba także zapewnić zachęty rynkowe dla najbardziej zrównoważonych przedsiębiorstw oraz zrównoważonych produktów i materiałów;

25. zwraca się do Komisji o zaproponowanie dla każdej kategorii produktów wprowadzanych na rynek UE, w tym najbardziej emisyjnych półproduktów, wiążących celów w zakresie śladu materiałowego i środowiskowego w całym cyklu życia produktu; apeluje również do Komisji, by zaproponowała wiążące cele dla poszczególnych produktów lub sektorów w odniesieniu do zawartości materiałów z recyklingu, zapewniając zarazem wydajność i bezpieczeństwo danych produktów oraz ich projektowanie z myślą o recyklingu; wzywa Komisję, by stworzyła warunki technologiczne, regulacyjne i rynkowe sprzyjające realizacji tych celów oraz wzięła pod uwagę konieczne zmiany w przemyśle i cykl życia inwestycji w każdym sektorze; wzywa zarazem Komisję, by zastanowiła się nad obowiązkowymi wymogami służącymi zwiększeniu zrównoważonego charakteru usług;

26. popiera plan wprowadzenia cyfrowych paszportów produktów, aby pomóc przedsiębiorstwom, konsumentom i organom nadzoru rynku w śledzeniu wpływu danego produktu na klimat, środowisko, społeczeństwo i inne aspekty w całym łańcuchu wartości oraz zapewnić rzetelne, przejrzyste i łatwo dostępne informacje na temat trwałości produktu, możliwości jego konserwacji, ponownego użycia, naprawy i demontażu oraz postępowania z nim po zakończeniu jego cyklu życia, a także zastosowanych w nim materiałów i chemikaliów oraz ich wpływu na środowisko i na inne kwestie; zwraca się do Komisji, by rozważyła różne możliwości wprowadzenia odpowiedniego oznakowania; uważa, że paszporty produktów należy wprowadzić w taki sposób, aby uniknąć zbędnych obciążeń regulacyjnych dla przedsiębiorstw, w szczególności dla MŚP; uważa, że powinny one być kompatybilne z innymi narzędziami cyfrowymi, takimi jak zapowiadany paszport renowacji budynku czy baza danych SCIP;

27. zwraca uwagę na kluczowe znaczenie nietoksycznych i regeneracyjnych cykli materiałowych dla powodzenia gospodarki o obiegu zamkniętym i powstania zrównoważonego jednolitego rynku, a tym samym zapewnienia obywatelom Europy nietoksycznego środowiska; potwierdza zatem stanowisko zajęte w rezolucji w sprawie strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności oraz w rezolucji w sprawie interakcji między przepisami w zakresie chemikaliów, produktów i odpadów i domaga się niezwłocznych działań w celu wdrożenia strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska;

28. przypomina, że konsumenci mają prawo do bardziej szczegółowych, zharmonizowanych i dokładnych informacji na temat wpływu produktów i usług na środowisko i klimat w całym ich cyklu życia, w tym ich trwałości i możliwości ich naprawy, oraz wzywa do przeciwdziałania pseudoekologicznemu marketingowi i fałszywym twierdzeniom dotyczącym ekologiczności produktów oferowanych w internecie i poza nim; zdecydowanie popiera zamiar przedstawienia przez Komisję wniosków regulujących stosowanie twierdzeń dotyczących ekologiczności poprzez ustanowienie solidnych i zharmonizowanych metod obliczeniowych obejmujących cały łańcuch wartości w oparciu o zharmonizowane wskaźniki

⁽²⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

Środa, 10 lutego 2021 r.

i oceny cyklu życia, takie jak ślad środowiskowy, z uwzględnieniem m.in. zapobiegania powstawaniu odpadów, wykorzystania surowców, unikania szkodliwych substancji, trwałości i żywotności produktu oraz projektowania z myślą o naprawie i recyklingu; zaznacza ponadto, że należy egzekwować przepisy niedawno zmienionej dyrektywy 2005/29/WE⁽²⁷⁾, stosując proaktywne środki w zakresie twierdzeń dotyczących ekologiczności;

29. wzywa Komisję do wspierania rozwoju narzędzi cyfrowych dostarczających informacji konsumentom, aby wzmocnić ich pozycję w erze cyfrowej; podkreśla rolę platform internetowych i platform handlowych w promowaniu zrównoważonych produktów i usług oraz zauważa, że mogłyby one dostarczać konsumentom bardziej jasnych i zrozumiałych informacji na temat trwałości i możliwości naprawy oferowanych przez nie produktów;

30. zaznacza, że należy wzmocnić oznakowanie ekologiczne UE jako punkt odniesienia dla zrównoważoności środowiskowej przez zwiększenie świadomości i rozpoznawalności na rynku i wśród konsumentów, określenie kompleksowych norm, dalsze rozszerzenie programu na odpowiednie produkty oraz ułatwienie jego stosowania w zamówieniach;

31. popiera inicjatywy planowane w celu zwiększenia trwałości i możliwości naprawy produktów zgodnie z zasadą zapobiegania powstawaniu odpadów w hierarchii postępowania z odpadami przy jednoczesnym wzmocnieniu praw konsumentów w relacjach między przedsiębiorstwami a konsumentami oraz między samymi przedsiębiorstwami; z dużym zadowoleniem przyjmuje zatem zapowiadane inicjatywy na rzecz ustanowienia nowego „prawa do naprawy”, które powinno obejmować co najmniej wydłużony cykl życia produktów i dostęp do części zamiennych, kompleksowych informacji oraz przystępnych cenowo usług naprawczych dla konsumentów;

32. w związku z tym wzywa do wprowadzenia środków zapewniających wszystkim uczestnikom rynku bezpłatny dostęp do niezbędnych informacji dotyczących naprawy i konserwacji, w tym do informacji na temat części zamiennych i aktualizacji oprogramowania, przy jednoczesnym uwzględnieniu wymogów bezpieczeństwa konsumentów i bez uszczerbku dla dyrektywy (UE) 2016/943⁽²⁸⁾, a także do zapewnienia dostępu do części zamiennych bez niesprawiedliwych przeszkód dla wszystkich podmiotów sektora naprawy, w tym niezależnych serwisów naprawczych, oraz konsumentów, do określenia obowiązkowych minimalnych okresów dostępności części zamiennych lub aktualizacji oraz maksymalnych terminów dostawy mających zastosowanie do rozszerzonego zakresu kategorii produktów przy uwzględnieniu specyfiki produktów, a także do rozważenia, w jaki sposób propagować można naprawy w ramach systemu gwarancji prawnych; podkreśla, że sprzedawcy powinni dostarczać wszystkim uczestnikom rynku informacji na temat możliwości naprawy swoich produktów;

33. apeluje o jasne i zrozumiałe zharmonizowane etykietowanie, które mogłyby przyjąć formę wskaźnika trwałości produktu (tj. szacowanej długości życia produktu) i możliwości naprawy, ułatwiając w ten sposób konsumentom podejmowanie decyzji, jak również wzywa do opracowania jednolitej punktowej oceny naprawy i wprowadzenia mierników użytkowania dla niektórych kategorii produktów; wzywa do ustanowienia minimalnych wymogów informacyjnych zgodnie z dyrektywami 2005/29/WE i 2011/83/UE⁽²⁹⁾; zwraca się do Komisji, aby przy przygotowywaniu przeglądu dyrektywy (UE) 2019/771⁽³⁰⁾ rozważyła rozszerzenie zarówno praw gwarancji prawnej, jak i przepisów dotyczących przeniesienia ciężaru dowodu w przypadku niektórych kategorii produktów o dłuższym szacowanym okresie użytkowania, oraz wprowadzenie bezpośredniej odpowiedzialności producenta;

34. wzywa do przyjęcia środków ustawodawczych w celu położenia kresu praktykom celowego postarzenia produktów, również poprzez rozważenie dodania takich praktyk do wykazu w załączniku I do dyrektywy 2005/29/WE;

⁽²⁷⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. L 157 z 15.6.2016, s. 1)

⁽²⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64).

⁽³⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, zmieniająca rozporządzenie (UE) 2017/2394 oraz dyrektywę 2009/22/WE i uchylająca dyrektywę 1999/44/WE (Dz.U. L 136 z 22.5.2019, s. 28).

Środa, 10 lutego 2021 r.

35. z zadowoleniem przyjmuje zamiar wprowadzenia przez Komisję przepisów zakazujących niszczenia niesprzedanych dóbr trwałych, chyba że stanowią one zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia; podkreśla, że recykling, ponowne użycie i redystrybucja artykułów niespożywczych powinny być normą oraz być egzekwowane na mocy prawa;

36. podkreśla potrzebę pobudzenia rynku wewnętrznego zrównoważonych produktów i uważa, że sektor publiczny powinien wskazywać drogę w tym zakresie; zauważa, że organy publiczne wciąż często stosują kryterium najniższej ceny jako jedyne kryterium udzielenia zamówienia przy wyborze najlepszych ofert dotyczących towarów, usług lub robót budowlanych; popiera ustanowienie minimalnych obowiązkowych kryteriów i celów w odniesieniu do zielonych zamówień publicznych w ustawodawstwie sektorowym;

37. podkreśla rolę, jaką zielone zamówienia publiczne odgrywają w przyspieszeniu przejścia na zrównoważony model gospodarki o obiegu zamkniętym, a także znaczenie, jakie ma stosowanie zielonych zamówień publicznych podczas odbudowywania gospodarki UE;

38. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie ekologicznych procedur udzielania zamówień publicznych; uważa, że ponownie używane, naprawiane, przerabiane, odnawiane produkty oraz inne energooszczędne i zasobooszczędne produkty i rozwiązania, które minimalizują wpływ na środowisko w całym cyklu życia, powinny być domyślnie wybierane we wszystkich zamówieniach publicznych zgodnie z celami Europejskiego Zielonego Ładu, natomiast w przeciwnym wypadku należy stosować podejście „przestrzegaj lub wyjaśnij”; zwraca się również do Komisji o przedstawienie wytycznych, by wspierać zrównoważone zamówienia wśród przedsiębiorstw; wzywa ponadto do nałożenia na Komisję i państwa członkowskie obowiązków sprawozdawczych w zakresie zrównoważonego charakteru ich decyzji o udzieleniu zamówienia przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości.

39. podkreśla, że należy promować wysoką jakość przepływów zbiórki materiałów, ponownego użycia i recyklingu, utrzymywać jak najwyższą wartość materiałów i zapewnić czyste, nietoksyczne i zrównoważone zamknięte obiegi materiałów; zaznacza, że trzeba zwiększyć dostępność i jakość recyklatów, kładąc nacisk na zdolność materiału do zachowania jego właściwości po recyklingu oraz na możliwość zastąpienia surowców pierwotnych w przyszłych zastosowaniach; zauważa w związku z tym, że należy zachęcać zarówno do zwiększenia możliwości recyklingu na etapie projektowania produktu, jak i wprowadzenia środków takich jak skuteczne systemy selektywnej zbiórki czy zwrotu kaucji; apeluje, by wspierać tworzenie zgodnie z zasadą bliskości zakładów i zdolności recyklingu, tam gdzie jeszcze one nie istnieją;

40. apeluje do Komisji i państw członkowskich o wsparcie dla rozwoju wysokiej jakości infrastruktury służącej do zbierania, sortowania oraz ponownego używania i recyklingu materiałów oraz dla badań nad nowymi innowacyjnymi technologiami, które minimalizowałyby wykorzystanie zasobów i powstawanie odpadów resztkowych, zwiększały wydajność i jakość materiałów wtórnych nadających się do recyklingu i ponownego użycia, odkażały recyklaty i zmniejszały w porównaniu z innymi technologiami ogólny ślad środowiskowy, w tym ślad energetyczny i klimatyczny; uważa, że recykling chemiczny spełniający te kryteria może przyczynić się do zamknięcia obiegu materiałów w niektórych strumieniach odpadów;

41. wzywa Komisję do dopilnowania, aby dokładnie oceniać na szczeblu przemysłowym wpływ procesów i wyników nowych technologii recyklingu i odzysku na zdrowie, środowisko i klimat przed wprowadzeniem zachęt do ich stosowania, oraz do zapewnienia przejrzystości całego procesu oceny;

42. uważa, że recykling chemiczny powinien być zgodny z definicją recyklingu zawartą w dyrektywie ramowej w sprawie odpadów, aby ponowne przetwarzanie na materiały i substancje, które mają być wykorzystane jako paliwa, nie zostało uznane za recykling chemiczny; apeluje do Komisji o prawne potwierdzenie tego stanu rzeczy;

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania technologii cyfrowych takich jak blockchain czy cyfrowy znak wodny i zapewnienia ich interoperacyjności, tak by mogły one wspierać rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym dzięki identyfikacji, śledzeniu i mapowaniu wykorzystania zasobów oraz przepływów produktów na wszystkich etapach cyklu życia;

44. podkreśla, że należy poprawić dostęp do funduszy na projekty badawcze i w dziedzinie innowacji w gospodarce o obiegu zamkniętym; w związku z tym wzywa Komisję do ukierunkowania działań programu „Horyzont Europa” na wspieranie badań naukowych i innowacji na rzecz:

— procesów i technologii recyklingu;

— zasobooszczędności procesów przemysłowych;

— innowacyjnych i zrównoważonych materiałów, produktów, procesów, technologii i usług, a także ich ekspansji przemysłowej;

Środa, 10 lutego 2021 r.

- biogospodarki dzięki innowacjom opartym na biotechnologii obejmującym rozwój biomateriałów i bioproduktów;
- satelitów obserwacyjnych Ziemi, które mogą odgrywać ważną rolę w monitorowaniu rozwoju gospodarki o obiegu zamkniętym dzięki ocenie eksploatacji pierwotnych surowców i poziomu emisji;

45. podkreśla ważną rolę, jaką zrównoważona energia ze źródeł odnawialnych może odegrać w procesach o obiegu zamkniętym zmierzających do dekarbonizacji, oraz sposób, w jaki wykorzystywanie energii ze źródeł odnawialnych może przyczynić się do zamknięcia obiegu w odniesieniu do cyklu życia produktów, stymulując zarazem transformację energetyczną;

46. podkreśla, że prawodawstwo dotyczące ram polityki zrównoważonych produktów powinno opierać się na solidnym i przejrzystym systemie rozliczania emisji dwutlenku węgla i wpływu na środowisko działającym jako katalizator inwestycji w produkty i procesy gospodarki o obiegu zamkniętym;

47. podkreśla, że przy ustalaniu norm dotyczących wpływu produktów na klimat i środowisko konieczne jest uwzględnienie pełnego cyklu życia produktu „od kołyski po grób” oraz wpływu ich pozyskiwania, półproduktów, części zamiennych i produktów ubocznych w całym łańcuchu wartości; uważa, że normy te należy ustalić w ramach otwartego, przejrzystego i opartego na wiedzy naukowej procesu z udziałem zainteresowanych stron; w tym kontekście zachęca do ustanowienia wspólnej metodyki oceny cyklu życia i lepszego gromadzenia danych;

48. podkreśla, że standaryzacja ma kluczowe znaczenie dla wdrożenia polityki zrównoważonych produktów dzięki przyjęciu rzetelnych definicji, mierników i testów na potrzeby takich cech jak trwałość i możliwość naprawy;

49. domaga się, aby unijne normy opracowywać w odpowiednim czasie i zgodnie z warunkami rzeczywistego użytkowania, unikając przy tym narażania zainteresowanych stron na zatory administracyjne, które mogą prowadzić do opóźnień w publikacji norm;

50. przypomina o komunikacie Komisji z dnia 1 czerwca 2016 r. zatytułowanym „Normy europejskie dla XXI wieku” oraz pracach przeprowadzonych nad wspólną inicjatywą dotyczącą normalizacji; wzywa Komisję do dalszego wzmocnienia tej inicjatywy oraz przedsięwzięcia nowych działań i projektów z myślą o usprawnieniu europejskich organizacji normalizacyjnych;

51. podkreśla, że skuteczne wdrażanie i egzekwowanie prawodawstwa UE dotyczącego wymogów w zakresie bezpieczeństwa i zrównoważoności produktów ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia zgodności produktów wprowadzanych do obrotu z odpowiednimi przepisami w myśl rozporządzenia (UE) 2019/1020⁽³¹⁾; dodaje, że bardzo duża ilość produktów kupowanych w internecie i importowanych do UE nie spełnia minimalnych unijnych wymogów w zakresie bezpieczeństwa; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia wysiłków na rzecz zapewnienia zgodności produktów, także sprzedawanych w internecie, z przepisami oraz do przeciwdziałania zagrożeniom, jakie podrabiane produkty stwarzają dla bezpieczeństwa konsumentów, za pomocą wzmocnionego nadzoru rynku i równoważnych standardów kontroli celnej, a także dzięki zacieśnionej współpracy w tej dziedzinie oraz większym budżetom i zasobom ludzkim; w związku z tym wzywa do skutecznego nadzoru ze strony UE poprzez ustanowienie zharmonizowanych zasad dotyczących minimalnej liczby kontroli i ich częstotliwości oraz upoważnienie Komisji do monitorowania i kontrolowania działalności krajowych organów nadzoru rynku;

52. podkreśla, że dobrowolne porozumienia okazały się nieskuteczne w dążeniu do znalezienia wspólnego zrównoważonego rozwiązania w zakresie ładowarek do przenośnych urządzeń radiowych; ponawia apel do Komisji o jak najszybsze wdrożenie przepisów dyrektywy 2014/53/UE⁽³²⁾ o urządzeniach radiowych, a zwłaszcza wprowadzenie uniwersalnej ładowarki do smartfonów oraz urządzeń elektronicznych małej i średniej wielkości, aby zapewnić jak najlepszą standaryzację, kompatybilność i interoperacyjność ładowarek, również bezprzewodowych, jako część globalnej strategii ograniczania odpadów elektronicznych; wzywa Komisję do opracowania na czas strategii oddzielenia, tak aby konsumenci nie musieli kupować nowych ładowarek do każdego nowego urządzenia, gdyż zwiększy to korzyści dla środowiska, oszczędności i wygodę dla konsumentów; przypomina, że konsumenci powinni otrzymywać, dzięki zharmonizowanemu etykietowaniu w czytelnej formie, rzetelne i istotne informacje na temat ważnych cech ładowarek,

⁽³¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

⁽³²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylająca dyrektywę 1999/5/WE (Dz.U. L 153 z 22.5.2014, s. 62).

Środa, 10 lutego 2021 r.

takich jak interoperacyjność i wydajność ładowania, w tym zgodność ze standardem USB 3.1 lub wyższym, by mogli dzięki temu dokonywać najbardziej odpowiednich, opłacalnych i zrównoważonych wyborów;

53. podkreśla, że obecne i przyszłe środki na szczeblu UE i państw członkowskich powinny być politycznie spójne, by umożliwić realizację celów planu działania i zagwarantować pewność ekonomiczną i inwestycyjną technologii, produktów i usług o obiegu zamkniętym, co z kolei zwiększy także konkurencyjność i innowacyjność UE; apeluje do Komisji, by zajęła się wszelkimi ewentualnymi niespójnościami lub barierami regulacyjnymi czy też niepewnością prawa, które utrudniają pełne wdrożenie gospodarki o obiegu zamkniętym; apeluje o zachęty ekonomiczne, takie jak ustalanie cen za emisje CO₂, rozszerzona odpowiedzialność producenta z zastosowaniem ekomodulacji opłat i zachęt podatkowych, a także inne zachęty finansowe promujące zrównoważone wybory konsumenckie; uważa, że w stosownych przypadkach środki te powinny spełniać techniczne kryteria kwalifikacji określone dla gospodarki o obiegu zamkniętym w rozporządzeniu w sprawie systematyki; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia celów gospodarki o obiegu zamkniętym we wszystkich odnośnych przepisach krajowych oraz do dopilnowania ich pełnej zgodności z celami i środkami strategii UE dotyczącej gospodarki o obiegu zamkniętym; wzywa Komisję, by skoncentrowała się na wdrażaniu prawodawstwa dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym w celu zapewnienia równych szans procesom produkcji i modelom biznesowym o obiegu zamkniętym;

Kluczowe łańcuchy wartości produktów: elektronika i ICT

54. wspiera inicjatywę dotyczącą urządzeń elektronicznych o zamkniętym cyklu życia, która powinna odpowiedzieć na braki w kwestii trwałości, projektowania pod kątem obiegu zamkniętego, obecności substancji niebezpiecznych i szkodliwych, zawartości materiałów z recyklingu, możliwości naprawy i rozbudowy, dostępu do części zamiennych, zapobiegania powstawaniu odpadów elektronicznych, zbierania, ponownego użycia i recyklingu; apeluje też o uwzględnienie kwestii związanych z szybkim starzeniem się produktów, także z powodu zmian w oprogramowaniu; wzywa do harmonizacji i ulepszenia infrastruktury recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego w UE;

55. uważa, że zbiórka zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego powinna być dla konsumentów o wiele łatwiejsza; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do rozważenia możliwości wprowadzenia ogólnounijnego systemu zwrotu produktów ICT i uważa, że system ten powinien objąć jak najszerszą gamę produktów; podkreśla, że system taki czy też każdy inny model zbiórki należy zaprojektować tak, aby dawał on możliwość ponownego użycia produktów ICT i zapewniał podmiotom zajmującym się ponownym użyciem dostęp do towarów wielokrotnego użytku;

56. zwraca uwagę na potencjał środków dotyczących ekoprojektu i przypomina, że dyrektywy w sprawie ekoprojektu oraz w sprawie etykietowania energetycznego⁽³³⁾ razem pozwoliły zrealizować prawie połowę celu w zakresie oszczędności wynikających z efektywności energetycznej wyznaczonego przez UE na 2020 r.; zaznacza, że trzeba jak najszybciej zakończyć prace dotyczące ekoprojektu w dziedzinie elektroniki i ICT, zwłaszcza w odniesieniu do smartfonów, tabletek, komputerów, drukarek (w tym kartridżów), stacji i podsystemów sieci telefonii ruchomej oraz sprzętu sieciowego, aby nie później niż w 2021 r. zaproponować odpowiednie środki;

57. podkreśla, że należy promować bardziej zrównoważone modele konsumpcji i produkcji sprzętu elektronicznego i ICT; wzywa Komisję, by rozważyła możliwość wprowadzenia informacji dla konsumentów dotyczących rozróżnienia między aktualizacjami serwisowymi a rozwojowymi oraz wpływu zużycia danych na emisję dwutlenku węgla;

58. wzywa do ustanowienia obowiązkowego systemu certyfikacji podmiotów zajmujących się recyklingiem odpadów elektronicznych w trosce o skuteczny odzysk materiałów i ochronę środowiska;

59. zwraca się do Komisji, aby oprócz inicjatywy dotyczącej sprzętu elektronicznego o obiegu zamkniętym wystąpiła z inicjatywą dotyczącą planu na rzecz cyfryzacji, ICT i sztucznej inteligencji o obiegu zamkniętym i o zrównoważonym charakterze;

Kluczowe łańcuchy wartości produktów: baterie, akumulatory i pojazdy

60. podkreśla, że w nowych ramach prawnych dotyczących baterii, akumulatorów i pojazdów w kontekście przejścia na bezemisyjną mobilność i elektryczność ze źródeł odnawialnych należy przyjąć strategiczne, przyjazne środowisku i etyczne podejście, a surowce, zwłaszcza surowce o krytycznym znaczeniu, powinny pochodzić ze zrównoważonych i etycznych źródeł; apeluje o tworzenie konkurencyjnych i odpornych łańcuchów wartości w produkcji, ponownym użyciu i recyklingu baterii i akumulatorów w UE;

⁽³³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 1).

Środa, 10 lutego 2021 r.

61. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący nowego rozporządzenia w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uważa, że nowe ramy regulacyjne UE dotyczące baterii i akumulatorów powinny obejmować co najmniej następujące elementy: zrównoważone, etyczne i bezpieczne pozyskiwanie, ekoprojekt obejmujący decyzje dotyczące zawartości materiałów pochodzących z recyklingu, zastępowanie substancji niebezpiecznych i szkodliwych tam, gdzie jest to możliwe, ulepszona selektywna zbiórka, ponowne użycie, renowacja, regeneracja, zmiana przeznaczenia i recykling – w tym wyższe wartości docelowe recyklingu, odzysk cennych materiałów, rozszerzoną odpowiedzialność producenta i informowanie konsumentów; ramy regulacyjne powinny uwzględniać wpływ na środowisko w całym cyklu życia, wraz ze specjalnymi przepisami dotyczącymi baterii i akumulatorów dotyczącymi mobilności i magazynowania energii;

62. wyraża zaniepokojenie dużym uzależnieniem UE od przywozu surowców do produkcji baterii i akumulatorów; wyraża przekonanie, że skuteczniejsze systemy recyklingu baterii i akumulatorów zwiększyłyby ilość surowców wymaganych do produkcji baterii i akumulatorów w UE;

63. wyraża zaniepokojenie społeczno-gospodarczymi skutkami wydobywania i obróbki minerałów, w szczególności kobaltu; zwraca się do Komisji o ocenę możliwości stworzenia skutecznych ram prawnych etycznego pozyskiwania materiałów oraz wprowadzenia obowiązkowych przepisów o należytej staranności w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom dla środowiska i praw człowieka w kontekście międzynarodowym;

64. z zadowoleniem przyjmuje plany Komisji dotyczące przeglądu dyrektywy w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji⁽³⁴⁾; wzywa Komisję do zaktualizowania tej dyrektywy, aby w pełni odzwierciedlić i uwzględnić zasady gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym eliminowanie odpadów na etapie projektowania, możliwość ulepszenia, modułowość, możliwość naprawy, wielokrotne użycie i zdolność do recyklingu materiałów na najwyższym poziomie wartości, nadając priorytet ponownemu wykorzystaniu; wzywa Komisję do zapewniania skutecznych łańcuchów ponownego wykorzystania z udziałem producentów samochodów i z rozszerzonymi systemami odpowiedzialności producenta; wzywa Komisję do udoskonalenia zgłaszania pojazdów wycofanych z eksploatacji za pomocą europejskiej bazy danych; wzywa Komisję do wyjaśnienia, wzmocnienia i monitorowania zasady, zgodnie z którą demontaż samochodu i ponowne wykorzystanie części musi zawsze następować przed złomowaniem i rozdrabnianiem;

65. podkreśla potrzebę dalszego wspierania badań i innowacji w dziedzinie procesów i technologii recyklingu w programie „Horyzont Europa”, aby zwiększyć potencjał gospodarki o obiegu zamkniętym w odniesieniu do baterii i akumulatorów; docenia rolę MŚP w sektorach zajmujących się zbiórką i recyklingiem;

Kluczowe łańcuchy wartości produktów: opakowania

66. podkreśla cel, jakim jest ponowne użycie lub recykling opakowań w opłacalny sposób do 2030 r. i wzywa Komisję do bezzwłocznego przedstawienia wniosku ustawodawczego obejmującego środki i cele w zakresie ograniczenia ilości odpadów oraz ambitne podstawowe wymogi w dyrektywie w sprawie odpadów opakowaniowych, aby ograniczyć nadmiar opakowań, w tym w handlu elektronicznym, poprawić możliwości recyklingu i ograniczyć skład opakowań, zwiększyć zawartość materiałów pochodzących z recyklingu, wycofać niebezpieczne i szkodliwe substancje oraz promować ponowne użycie; podkreśla, że nie wolno narażać na szwank norm bezpieczeństwa żywności lub higieny; apeluje, aby środki te miały na celu osiągnięcie najlepszych ogólnych wyników środowiskowych zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami oraz zmniejszenie śladu węglowego;

67. podkreśla zasadniczą rolę opakowań dla bezpieczeństwa produktów, w szczególności bezpieczeństwa żywności i higieny, a także dla ograniczenia marnotrawienia żywności; wzywa przemysł do uzupełnienia środków regulacyjnych dodatkowymi dobrowolnymi działaniami w celu dalszego unikania zbędnych opakowań i znacznego zmniejszenia ilości opakowań wprowadzanych do obrotu, do opracowania bardziej zasobooszczędnych, przyjaznych dla klimatu rozwiązań o obiegu zamkniętym, takich jak zharmonizowane formaty opakowań oraz opakowania wielokrotnego użytku i wielokrotnego napełniania, a także do ułatwienia wielokrotnego stosowania opakowań transportowych; zachęca do inicjatyw takich jak sojusz na rzecz tworzyw sztucznych o zamkniętym cyklu życia i europejski pakt na rzecz tworzyw sztucznych;

68. przypomina, że wysokiej jakości recykling tworzy realny popyt na rynku na materiały pochodzące z recyklingu oraz jest jednym z kluczowych czynników wzrostu ogólnej ilości zbieranych, sortowanych i poddawanych recyklingowi opakowań, a także domaga się korzystania z nowoczesnych i wydajnych urządzeń do sortowania i technologii oddzielania i lepszych ekoprojektów opakowań oraz zmiany rozwiązań projektowych, uwzględniającej udoskonalone kryteria oceny cyklu życia;

69. wzywa Komisję do przeanalizowania różnych typów opakowań wykorzystywanych w handlu elektronicznym w celu określenia najlepszych praktyk w optymalizacji opakowań, aby ograniczyć nadmiar opakowań; wzywa Komisję do wsparcia ponownego wykorzystania materiałów opakowaniowych do dostawy kilku towarów jako alternatywy dla materiałów opakowaniowych jednorazowego użytku;

⁽³⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34).

Środa, 10 lutego 2021 r.

70. podkreśla istotną rolę, jaką może odegrać sprzedaż towarów luzem w ograniczaniu liczby opakowań; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania tego rodzaju działań przy jednoczesnym zagwarantowaniu bezpieczeństwa żywności i higieny;
71. podkreśla zasadniczą rolę funduszy innowacyjnych oraz programów dotyczących innowacji, jeśli chodzi o ograniczanie zużycia materiałów i recykling;
72. dostrzega wzrost sprzedaży przez internet wraz ze wzrostem liczby dostarczanych paczek; wzywa Komisję do przyjęcia środków w celu zapewnienia, by wszyscy sprzedawcy w internecie, niezależnie od lokalizacji, spełniali wymogi zasadnicze oraz przekazywali informacje i wkłady finansowe do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta w państwach członkowskich UE, w których produkty są wprowadzane do obrotu;
73. wzywa Komisję do wsparcia selektywnego zbierania i sortowania odpadów opakowaniowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/852, a także do zapewnienia jej terminowej transpozycji przez państwa członkowskie; wzywa Komisję do oceny możliwości zmiany systemu identyfikacji materiałów opakowaniowych (decyzja 97/129/WE⁽³⁵⁾), aby ułatwić obywatelom selektywne zbieranie na podstawie zdatności opakowań do recyklingu;
74. wzywa Komisję do wsparcia i przeanalizowania potencjału kompatybilnych krajowych systemów kaucyjnych w celu osiągnięcia wymaganego poziomu 90 % dla opakowań po napojach z tworzyw sztucznych oraz jako kroku w kierunku utworzenia jednolitego rynku opakowań, w szczególności w sąsiadujących ze sobą państwach członkowskich; kompatybilne systemy można zapewnić dzięki serializacji oraz skodyfikowanym i ujednoliconym etykietom; jeśli państwo członkowskie nie posiada systemu lub planuje go zmodyfikować, należy je zachęcać do wyboru, w oparciu o najlepsze praktyki i odpowiednie badania naukowe, systemu podobnego do systemów stosowanych w innych państwach członkowskich lub kompatybilnego z takimi systemami;

Kluczowe łańcuchy wartości produktów: tworzywa sztuczne

75. wzywa Komisję do dalszego wdrażania Europejskiej strategii na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym, w szczególności wspierania lepszych projektów, modeli biznesowych o obiegu zamkniętym i innowacyjnych produktów oraz podejścia, w którym produkt jest usługą, oferującego bardziej zrównoważone wzorce konsumpcji;
76. wzywa Komisję do kompleksowego rozwiązywania problemu tworzyw sztucznych, w tym mikrodrobin plastiku; wzywa Komisję do ogólnego stopniowego wycofywania celowego dodawania mikrodrobin plastiku oraz ograniczenia, za pomocą nowych obowiązkowych środków regulacyjnych, niezamierzonego uwalniania mikrodrobin plastiku u źródła, w tym na przykład z opon, wyrobów włókienniczych, sztucznej murawy i podczas produkcji granulatów z tworzyw sztucznych; podkreśla konieczność zlikwidowania luk w wiedzy naukowej na temat mikrodrobin i nanodrobin plastiku oraz wspierania rozwoju bezpieczniejszych alternatyw i konkurencyjnych rynków produktów wolnych od mikrodrobin plastiku; jednocześnie nalega na pilną potrzebę podjęcia działań krótkoterminowych; podkreśla, że największe zanieczyszczenie mikrodrobinami plastiku wynika z rozkładu tworzyw sztucznych w środowisku, oraz popiera pomysł, by produkty z tworzyw sztucznych były przedmiotem szczególnych środków, takich jak stosowanie wymogów dotyczących ekoprojektu na etapie produkcji, aby zapobiegać uwalnianiu wtórnych mikrodrobin plastiku do środowiska; wzywa Komisję do przeanalizowania źródeł, dystrybucji, przeznaczenia i wpływu zarówno tworzyw sztucznych, jak i mikrodrobin plastiku w kontekście oczyszczania ścieków i zarządzania wodami deszczowymi; przypomina, że 80 % odpadów morskich pochodzi z lądu, i wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań na obszarach częstego występowania odpadów morskich w rzekach i ich ujściach;
77. podkreśla, że w przypadku gdy produkty jednorazowego użytku stanowią znaczne obciążenie dla środowiska i zasobów, jednorazowe użycie należy zastąpić produktami wielokrotnego użytku, jeżeli istnieją trwałe lub nadające się do ponownego użycia alternatywy, przyjazne dla środowiska, bez uszczerbku dla higieny lub bezpieczeństwa żywności; w związku z tym wzywa Komisję do rozważenia środków ustawodawczych, w tym rozszerzenia zakresu dyrektywy o produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podczas jej przeglądu; wzywa Komisję do podjęcia prac nad normami dotyczącymi opakowań wielokrotnego użytku i substytutów opakowań jednorazowego użytku, naczyń i sztućców;
78. dostrzega potencjalną rolę biopochodnych, biodegradowalnych i kompostowalnych tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym, ale zwraca uwagę, że same biopochodne lub biodegradowalne tworzywa sztuczne nie rozwiążą problemów środowiskowych powodowanych przez tworzywa sztuczne; podkreśla znaczenie podnoszenia świadomości na temat właściwego stosowania biopochodnych i ulegających biodegradacji tworzyw sztucznych;

⁽³⁵⁾ Decyzja Komisji 97/129/WE z dnia 28 stycznia 1997 r. ustanawiająca system identyfikacji materiałów opakowaniowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 50 z 20.2.1997, s. 28).

Środa, 10 lutego 2021 r.

79. zachęca do zaproponowania jasnych, globalnych norm dla materiałów, produktów, projektowania i recyklingu;

80. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania spójnych ram przejrzystości i obowiązków w zakresie sprawozdawczości dla wszystkich podmiotów w łańcuchu wartości w obszarze produkcji i stosowania tworzyw sztucznych, handlu oraz gospodarowania nimi po wycofaniu z użytku;

81. wzywa Komisję do opracowania systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, które pociągają producentów do odpowiedzialności za wycofane z użytku produkty z tworzyw sztucznych;

Kluczowe łańcuchy wartości produktów: wyroby włókiennicze

82. podkreśla znaczenie nowej kompleksowej strategii UE dla sektora włókienniczego, mającej na celu promowanie zrównoważoności i obiegu zamkniętego, a także identyfikowalności i przejrzystości w sektorze włókienniczym i odzieżowym UE, uwzględniając globalny charakter łańcuchów wartości i zjawisko szybkiej mody; wzywa do przedstawienia spójnego zestawu instrumentów polityki i wspierania nowych modeli biznesowych, które w pełni uwzględniają zakres skutków środowiskowych i społecznych w całym łańcuchu wartości oraz do lepszego projektowania wyrobów włókienniczych w celu zwiększenia trwałości, przydatności do ponownego użycia i recyklingu mechanicznego oraz do korzystania z wysokiej jakości włókien, zwłaszcza dzięki połączeniu wymogów ekoprojektu z systemem odpowiedzialności producenta i zasadami oznakowania wyrobów;

83. z zadowoleniem przyjmuje stosowanie nowych ram polityki produktowej dotyczącej wyrobów włókienniczych oraz podkreśla, że muszą one priorytetowo traktować zapobieganie powstawaniu odpadów i trwałość oraz ponowne użycie i możliwość naprawy, a także stosowanie niebezpiecznych i szkodliwych substancji chemicznych zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami; apeluje o zapobieganie na etapie projektowania i produkcji utracie mikrowłókien syntetycznych, a także o podjęcie innych środków, takich jak opracowanie kontrolowanego prewencyjnego i niezanieczyszczającego wstępnego prania przemysłowego oraz norm wyposażenia nowych pralek w filtry mikrowłókien; wzywa do wprowadzenia w całej UE kryteriów utraty statusu odpadu w odniesieniu do wyrobów włókienniczych;

84. domaga się, by nowe ramy polityki produktowej dotyczącej wyrobów włókienniczych było zgodne z innymi instrumentami polityki, w szczególności z oczekiwanym wnioskiem dotyczącym przepisów UE w sprawie praw człowieka i środowiskowej należytej staranności, aby zapewnić uwzględnianie praw pracowniczych, praw człowieka i równouprawnienia płci na wszystkich etapach łańcucha wartości wyrobów włókienniczych;

Kluczowe łańcuchy wartości produktów: sektor budowlany i budynki

85. wzywa Komisję do wdrożenia inicjatywy „Fala renowacji” zgodnie z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym i do wzięcia przy tym pod uwagę różnorodności sektora; wzywa Komisję do określenia wymogów horyzontalnych i dotyczących konkretnych produktów; podkreśla, że wydłużanie cyklu życia budynków zamiast ich rozbiórki pozwoli znacznie ograniczyć emisję gazów cieplarnianych i będzie korzystne dla środowiska; zwraca się do Komisji o rozważenie wyznaczenia celów w zakresie ograniczenia śladu węglowego i śladu materiałowego budynków UE oraz zastosowania systemu poziomów (Levels(s)) w ocenie zrównoważonych budynków jako wiążących ram charakterystyki energetycznej budynków; uważa, że konieczne jest uwzględnienie minimalnych wymogów prawnych dotyczących efektywności środowiskowej budynków i efektywniejsze gospodarowanie zasobami oraz poprawa charakterystyki energetycznej budynków;

86. przypomina o spoczywającym na Komisji na mocy dyrektywy ramowej w sprawie odpadów obowiązku rozważenia zmiany docelowych wartości odzysku materiałów określonych w prawodawstwie UE w odniesieniu do odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz ich poszczególnych frakcji materiałowych, i uważa, że powinien się wśród nich znaleźć cel w zakresie odzysku wydobytej ziemi i gleby; sugeruje dodanie celów w zakresie ponownego użycia i recyklingu oraz wykorzystania surowców wtórnych w budownictwie, przy jednoczesnym ułatwieniu ich identyfikowalności; wzywa Komisję do przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych i z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź strategii na rzecz zrównoważonego środowiska zbudowanego w 2021 r.; uważa, że przyjęcie rozwiązań cyfrowych w środowisku zbudowanym, takich jak śledzenie odpadów, poprawiłoby charakterystykę energetyczną budynków i zwiększyło obieg zamknięty w sektorze budowlanym;

87. podkreśla znaczenie ustanowienia strategii politycznych dotyczących wysokiej jakości planowania budynków, które będą sprzyjać rozwiązaniom promującym – o ile będzie to możliwe – renowację, przekształcenie i dalsze użytkowanie istniejących budynków, a nie budowę nowych;

88. podkreśla, że 90 % środowiska zbudowanego na 2050 r. już istnieje, w związku z czym należy ustanowić specjalne wymogi dla sektora renowacji, aby do 2050 r. wszystkie budynki były w pełni modułowe, plusenergetyczne i umożliwiały zmianę ich przeznaczenia; powinno to obejmować gruntowne renowacje, produkcję na miejscu i ponowne użycie;

Środa, 10 lutego 2021 r.

Kluczowe łańcuchy wartości produktów: żywność, woda i składniki odżywcze

89. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego, aby zmniejszyć o połowę ilość odpadów spożywczych do 2030 r., zgodnie z zobowiązaniami zawartymi w strategii „od pola do stołu” i w oparciu o dane przekazane przez państwa członkowskie na mocy dyrektywy ramowej w sprawie odpadów; wzywa Komisję do włączenia zapobiegania stratom żywności i marnotrawieniu żywności w całym łańcuchu wartości żywności do odpowiednich strategii politycznych UE, zgodnie ze strategią „od pola do stołu”, i przypomina, że powinno to być zgodne z hierarchią postępowania z odpadami; wzywa państwa członkowskie do podjęcia kompleksowych działań na rzecz znacznego ograniczenia marnotrawienia żywności i do zachęcania do darowizn żywności;

90. wzywa Komisję do podjęcia środków mających na celu zamknięcie obiegu składników odżywczych w rolnictwie, ograniczenie zależności Europy od przywozu białka roślinnego dla zwierząt oraz wzrost stosowania obornika zwierzęcego i innych organicznych składników odżywczych z recyklingu, takich jak kompost i produkty pofermentacyjne, zamiast nawozów chemicznych, przy jednoczesnej ścisłej ochronie zdrowia, środowiska i ekosystemów;

91. domaga się gospodarki o obiegu zamkniętym opartej na racjonalnych ekologicznie ramach regulacyjnych, aby uniknąć możliwego negatywnego działania toksycznego na ekosystemy wodne; z zadowoleniem przyjmuje nowo przyjęte rozporządzenie w sprawie minimalnych wymogów ponownego wykorzystania wody oraz przegląd dyrektywy w sprawie wody pitnej⁽³⁶⁾ i wzywa do ich pełnego wdrożenia; wzywa Komisję do stałego uwzględniania w europejskich strategiach politycznych powiązania między gospodarką wodną i energetyką oraz przypomina, że jakość zasobów wodnych i dostęp do nich zależą od właściwej kontroli u źródła i stosowania zasady „zanieczyszczający płaci”; popiera podejście oparte na obiegu zamkniętym w oczyszczaniu ścieków i gospodarowaniu nimi z myślą o odzyskiwaniu ścieków komunalnych; podkreśla, że zasoby można odzyskiwać ze ścieków, począwszy od celulozy przez bioplastik po składniki odżywcze, energię i wodę, a także dzięki analizie potencjalnych możliwości ponownego wykorzystania i ograniczeniu zużycia energii i wody; popiera planowany przegląd dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽³⁷⁾; wzywa Komisję do oceny możliwości podjęcia środków ustawodawczych, które spowodują oszczędniejsze gospodarowanie wodą w budynkach;

92. podkreśla, że zwiększenie powszechnego dostępu do wody w Unii Europejskiej może znacznie poprawić obieg zamknięty dzięki mniejszej zależności od butelkowanej wody; domaga się pełnego wdrożenia przepisów w sprawie dostępu do wody zawartych w dyrektywie w sprawie wody pitnej;

93. podkreśla istotną rolę zrównoważonych bioproduktów, w szczególności skuteczniejszego odzyskiwania bioodpadów i wykorzystania produktów ubocznych, podczas przejścia na neutralną dla klimatu gospodarkę o obiegu zamkniętym;

94. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by selektywne zbieranie bioodpadów, wprowadzone w dyrektywie ramowej w sprawie odpadów, miało na celu produkowanie wysokiej jakości kompostu, który wzbogaca glebę, bezpiecznych substancji chemicznych i innych produktów oraz energii odnawialnej, tam gdzie jest to możliwe i korzystane dla środowiska;

95. zwraca uwagę na potencjał zrównoważonej biogospodarki i zrównoważonego sektora leśno-drzewnego; podkreśla, jak ważne jest wdrożenie unijnych strategii na rzecz biogospodarki i różnorodności biologicznej dla poprawy obiegu zamkniętego przez zastąpienie materiałów kopalnych – gdy jest to korzystne dla środowiska i zrównoważone, w tym dla różnorodności biologicznej, zważywszy na rosnące zapotrzebowanie na biomateriały – odnawialnymi biomateriałami;

Mniej odpadów, większa wartość

96. podkreśla, jak istotne jest priorytetowe traktowanie zapobiegania powstawaniu odpadów, zgodnie z unijną hierarchią postępowania z odpadami, zarówno w polityce produktowej, jak i dotyczącej odpadów; wzywa Komisję do zaproponowania wiążących celów w zakresie ogólnego ograniczenia ilości odpadów oraz ograniczenia ilości odpadów w określonych kategoriach i grupach produktów, a także celów dotyczących ograniczenia wytwarzania odpadów reszkowych, podczas przeglądu dyrektywy ramowej w sprawie odpadów i dyrektywy w sprawie składowania odpadów przewidzianego na 2024 r.; uważa, że cele dotyczące przygotowywania do ponownego użycia i recyklingu można rozdzielić, aby nadać priorytet przygotowaniu do ponownego użycia zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami;

⁽³⁶⁾ Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32).

⁽³⁷⁾ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).

Środa, 10 lutego 2021 r.

97. wyraża zaniepokojenie nierównym wdrażaniem celów UE dotyczących odpadów w państwach członkowskich; wzywa Komisję do dopilnowania skutecznego i pełnego wdrożenia przez wszystkie państwa członkowskie zarówno obecnych celów dotyczących odpadów, jak i pakietu dotyczącego odpadów z 2018 r., a także wzywa wszystkie państwa członkowskie do pełnej i bezzwłocznej transpozycji przepisów z 2018 r.;

98. uważa, że niekonkurencyjne ceny i brak wysokiej jakości surowców wtórnych oraz rynku dla nich to bariera dla gospodarki o obiegu zamkniętym; zwraca się do Komisji o ocenę środków mających na celu zwiększenie konkurencyjności surowców wtórnych, a jednocześnie szybsze uwolnienie środowiska od toksyn;

99. uważa sektor prywatny za silnego partnera w zwiększaniu popytu na rozwiązania i produkty o zamkniętym cyklu życia oraz zainteresowania nimi konsumentów, a także wzywa państwa członkowskie do wspierania przedsiębiorstw, które posiadają modele biznesowe, usługi lub produkty ograniczające powstawanie odpadów i zużycie zasobów, oraz do korzystania z ich usług;

100. zdecydowanie popiera dążenie do ustanowienia dobrze funkcjonującego unijnego rynku wysokiej jakości i nietoksycznych surowców wtórnych bez naruszania przepisów dyrektywy ramowej w sprawie odpadów i rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów oraz podkreśla, że będzie to wymagało opracowania wspólnych norm; przypomina o możliwości zdefiniowania przez państwa członkowskie krajowych kryteriów dotyczących produktu ubocznego oraz zniesienia statusu odpadu i wzywa Komisję, by zaproponowała europejskie zharmonizowane kryteria zniesienia statusu odpadu dla kluczowych strumieni odpadów zgodnie z dyrektywą ramową w sprawie odpadów, aby zlikwidować bariery na rynku i zagwarantować odzysk wysokiej jakości odpadów; ubolewa nad faktem, że Komisja nie określiła szczegółowych kryteriów UE dotyczących papieru, opon i wyrobów włókienniczych, czego wymaga dyrektywa ramowa w sprawie odpadów;

101. wzywa Komisję, by zwróciła uwagę na zasady transgranicznych przepływów odpadów przeznaczonych do odzysku pomiędzy państwami członkowskimi i rozważyła dostosowanie tych zasad, tak aby zwiększyć ich jasność i zrozumiałość, usunąć bariery administracyjne, zachowując przy tym skuteczność przepisów o ochronie zdrowia ludzkiego i środowiska, oraz zharmonizować je we wszystkich państwach członkowskich UE, w tym przez ustanowienie jednolitego unijnego systemu elektronicznego do rejestracji przemieszczania odpadów;

102. wspiera bieżące prace Komisji nad odpowiednim unieszkodliwianiem olejów odpadowych; zwraca się do Komisji, zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE⁽³⁸⁾, o przedstawienie do 2022 r. wniosku ustawodawczego zawierającego dodatkowe środki w celu promowania regeneracji olejów odpadowych, w tym wprowadzającego cele ilościowe;

103. przypomina, że wszystkie państwa członkowskie mają obowiązek zapewnienia do 31 grudnia 2023 r., aby bioodpady były oddzielane i poddawane recyklingowi u źródła lub zbierane selektywnie i niemieszane z innymi typami odpadów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ukierunkowania inwestycji, aby zwiększyć skalę zbierania i kompostowania odpadów organicznych;

104. przypomina o celach UE dotyczących odpadów i podkreśla, że UE i państwa członkowskie muszą w pierwszej kolejności skutecznie zapobiegać powstawaniu odpadów i lepiej je przygotowywać do ponownego użycia, zwiększyć wysokiej jakości recykling oraz odejść od składowania odpadów, a jednocześnie zmniejszyć ich spalanie, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami; wzywa Komisję do określenia wspólnego ogólnounijnego podejścia do gospodarowania pozostałymi odpadami komunalnymi nienadającymi się do recyklingu w celu zagwarantowania ich optymalnego przetwarzania oraz uniknięcia zwiększania wydajności spalarni odpadów na szczeblu UE, które mogłyby wywołać efekt blokady i zahamować rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym; uważa, że spalanie powinno odbywać się w najbardziej zaawansowanych zakładach odzysku energii o wysokiej efektywności energetycznej i niskim poziomie emisji w UE;

105. podkreśla, że selektywne zbieranie odpadów stanowi warunek wstępny wysokiej jakości recyklingu i odzysku cennych materiałów i produktów w procesie recyklingu; popiera plany Komisji dotyczące zaproponowania środków mających na celu poprawę i harmonizację istniejących systemów selektywnej zbiórki, które powinny uwzględniać najlepsze praktyki w państwach członkowskich i różne warunki regionalne i lokalne oraz nie powinny negatywnie wpływać na już dobrze funkcjonujące systemy; wzywa Komisję do dopilnowania właściwego wdrażania przepisów dyrektywy ramowej w sprawie odpadów;

106. podkreśla, że strategia i polityka w obszarze odpadów powinna się opierać na solidnych danych naukowych i metodykach, aby zwiększyć wiarygodność i porównywalność statystyk UE; wzywa zatem Komisję do dalszej harmonizacji statystyk odpadów, aby zawierała dane o poddanych recyklingowi materiałach i odpadach w trzech punktach: zbiórki, w momencie dotarcia do zakładu recyklingu i procentowego udziału przywróconych do użytku recyklatów;

⁽³⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

Środa, 10 lutego 2021 r.

107. ubolewa nad brakiem nacisku w dyrektywie w sprawie składowania odpadów na zapobieganie, w związku z czym domaga się jej dostosowania do nadrzędnych zasad planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym oraz ustanowienia wartości docelowej składowania na poziomie 10 % w odniesieniu do roku referencyjnego i liczby kilogramów odpadów na osobę rocznie, aby zapobiec odejściu od składowania na rzecz spalania odpadów;

108. przypomina, że symbioza przemysłowa stanowi kluczowy element gospodarki o obiegu zamkniętym dzięki promowaniu wzajemnie powiązanych sieci, w których odpady jednej branży stają się surowcami drugiej oraz zapewniony jest ciągły cykl energii i materiałów, utrzymujący produktywność materiałów tak długo, jak jest to możliwe; domaga się w związku z tym zwiększonych wysiłków na rzecz symbiozy przemysłowej na szczeblu UE oraz wydajności i konkurencyjności przemysłowego łańcucha wartości;

109. podkreśla, że rozwój symbiozy przemysłowej wymagałby lepszego zrozumienia lokalnych przepływów zasobów i lepszego zarządzania nimi przez regiony oraz wdrażania przez nie nowych strategii planowania przestrzennego we współpracy z przemysłem, zainteresowanymi stronami, administracją lokalną i obywatelami; apeluje do państw członkowskich, aby wymagały od samorządów lokalnych i regionalnych zidentyfikowania możliwości w zakresie symbiozy przemysłowej dzięki dokładnemu mapowaniu działalności gospodarczej i obowiązkowej analizie przepływu zasobów;

110. podkreśla znaczenie wdrażania art. 8a ust. 1 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, w którym wyraźnie stwierdzono, że państwa członkowskie są zobowiązane do dokładnego zdefiniowania obowiązków i roli organizacji odpowiedzialności producenta;

111. zaleca, by wspierać rozwój lokalnych łańcuchów wartości opartych na recyklingu bioodpadów w celu produkcji energii ze źródeł odnawialnych, na przykład biometanu, aby tworzyć ściślejsze powiązania między społecznościami wiejskimi i miejskimi, z pełnym przestrzeganiem hierarchii postępowania z odpadami;

112. zwraca uwagę na potrzebę włączenia zamkniętego cyklu życia produktów i zasobochłonności do transgranicznych mechanizmów dostosowywania;

Dostosowanie obiegu zamkniętego do potrzeb ludności, regionów i miast

113. docenia istotną rolę, jaką w gospodarce o obiegu zamkniętym, gospodarowaniu odpadami oraz we wdrażaniu środków ujętych w planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym odgrywają władze regionalne, lokalne i społeczności oraz MŚP; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wspierała tworzenie i współpracę centrów na rzecz obiegu zamkniętego we wszystkich europejskich regionach, klastrach przemysłowych i społecznościach lokalnych w duchu nowego europejskiego Bauhausu, oferując wsparcie na rozwój modeli o obiegu zamkniętym w projektowaniu, zamówieniach i gospodarowaniu odpadami;

114. popiera pomysł aktualizacji programu na rzecz umiejętności w gospodarce o obiegu zamkniętym oraz wzywa Komisję do dostosowania tego programu do szczególnych potrzeb rynku pracy, w tym pod kątem wymogów edukacyjnych i szkoleniowych, a także nowych miejsc pracy niezbędnych podczas przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym; wzywa Komisję do dopilnowania, by plan działania dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym był powiązany z wdrażaniem Europejskiego filaru praw socjalnych i strategii na rzecz równouprawnienia płci, a także do zapewnienia sprawiedliwej transformacji; podkreśla również kluczową rolę partnerów społecznych w odniesieniu do aspektów związanych z pracą i aspektów społecznych przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym;

115. podkreśla kluczową rolę konsumentów w zapobieganiu powstawaniu odpadów i gospodarowaniu odpadami oraz potrzebę ułatwienia obywatelom angażowania się w selekcję odpadów; ponownie podkreśla, jak ważne jest, by państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne podnosiły świadomość społeczną na temat zrównoważonej konsumpcji, w tym modeli konsumpcji opartych na ponownym wykorzystaniu, wynajmie lub współdzieleniu, a także na temat zapobiegania powstawaniu odpadów oraz skutecznego sortowania i usuwania odpadów;

116. wzywa Komisję do dopilnowania, by zasady gospodarki o obiegu zamkniętym były powszechnie uwzględniane w praktyce, i wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich w dzieleniu się wiedzą i najlepszymi praktykami w staraniach na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym na szczeblu regionalnym i lokalnym w UE;

117. podkreśla znaczenie współpracy między rządami, samorządami, środowiskiem akademickim i przedsiębiorstwami, w tym zarówno producentami, jak i nabywcami, w celu stymulowania i zwiększania skali działań dotyczących gospodarki o obiegu zamkniętym; podkreśla znaczenie rozszerzenia tej współpracy na inne zainteresowane strony, takie jak przedsiębiorstwa społeczne, przedsiębiorstwa typu start-up i organizacje pozarządowe;

Środa, 10 lutego 2021 r.

118. uważa, że sektor usług naprawy i konserwacji ma znaczny potencjał tworzenia miejsc pracy, a jego rozwój musi być wspierany i promowany, w szczególności na poziomie lokalnych, oddolnych i społecznych inicjatyw, spółdzielni i przedsiębiorstw społecznych;

119. podkreśla, że bezpieczne dla środowiska wychwytywanie, składowanie i utylizacja dwutlenku węgla (CCS/U) może odegrać istotną rolę w osiągnięciu celów Europejskiego Zielonego Ładu, popiera kontekst zintegrowanej polityki i system zachęt w celu stymulowania przyjęcia bezpiecznych dla środowiska zastosowań CCS/U, które zapewniają redukcję netto emisji gazów cieplarnianych, aby przemysł ciężki stał się neutralny dla klimatu, w przypadku gdy brak innych metod bezpośredniej redukcji emisji⁽³⁹⁾; potwierdza jednak, że w unijnej strategii zerowych emisji netto należy priorytetowo potraktować redukcję bezpośrednich emisji oraz działania chroniące i wzmacniające naturalne pochłaniacze i zbiorniki UE⁽⁴⁰⁾;

Pozycja lidera na poziomie światowym

120. popiera dążenie Komisji do zmiany rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów w celu zapewnienia przejrzystości i identyfikowalności wewnątrzunijnego handlu odpadami, wstrzymania wywozu do państw trzecich odpadów powodujących szkody dla środowiska lub zdrowia ludzkiego oraz skuteczniejszego zwalczania niezgodnych z prawem zachowań w celu dopilnowania, by wszystkie odpady były przetwarzane zgodnie z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym; ponadto wspiera Komisję we wdrażaniu ostatnich poprawek do konwencji bazylejskiej w sprawie odpadów z tworzyw sztucznych oraz w działaniu z pełnym poszanowaniem zobowiązań UE wynikających z tej konwencji; zwraca się do Komisji o skupienie się również na:

- zachętach finansowych do tworzenia prawdziwie jednolitego rynku i równych warunków dla wysokiej jakości surowców wtórnych;
- procedurach mających na celu promowanie recyklingu i infrastruktury przetwarzania odpadów w UE;
- wdrażaniu systemu elektronicznej wymiany danych, aby lepiej monitorować strumienie odpadów,
- zmianie rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów⁽⁴¹⁾ i dyrektywy ramowej w sprawie odpadów;

121. z zadowoleniem przyjmuje globalny sojusz na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym i efektywnego gospodarowania zasobami mający na celu przyspieszenie globalnego przejścia na neutralną dla klimatu, zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz zwraca się do Komisji o przewodzenie wysiłkom na rzecz międzynarodowego porozumienia w sprawie gospodarowania zasobami naturalnymi w granicach planety, jeśli chodzi o wykorzystywanie zasobów naturalnych;

122. popiera wysiłki Komisji na szczeblu międzynarodowym w dążeniu do osiągnięcia globalnego porozumienia w sprawie tworzyw sztucznych oraz promowania globalnego podejścia do tworzyw sztucznych opartego na unijnej gospodarce o obiegu zamkniętym; podkreśla konieczność zagwarantowania, by poszczególne zobowiązania podejmowane zarówno na szczeblu unijnym, jak i globalnym mogły być monitorowane w zintegrowany i przejrzysty sposób; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykazania aktywnej przywódczej roli w dalszych pracach nad międzynarodową współpracą w przeciwdziałaniu odpadom morskim z tworzyw sztucznych i mikrodrobinom plastiku;

123. podkreśla, że należy domagać się, aby przywóz surowców pierwotnych i wtórnych do UE odbywał się z poszanowaniem praw człowieka, zdrowia ludzkiego i norm ochrony środowiska, które odpowiadają standardom UE, w tym nadchodzącemu wnioskowi ustawodawczemu Komisji w sprawie zrównoważonego ładu korporacyjnego i należytej staranności, oraz aby zagwarantowano równość szans w kluczowych łańcuchach dostaw; podkreśla znaczenie spójności między polityką wewnętrzną i zewnętrzną Unii w odniesieniu do celów Europejskiego Zielonego Ładu i planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym w stosunkach zewnętrznych Unii i w zagranicznych umowach handlowych;

124. wzywa producentów europejskich do wzięcia odpowiedzialności za produkty sprzedawane w państwach trzecich i proponuje, aby zainteresowane strony z sektora przemysłu zobowiązały się do wydłużenia odpowiedzialności za produkt i do organizacji lub finansowania selektywnej zbiórki własnych produktów, gdy staną się odpadami w krajach trzecich; wzywa również producentów do wyrównania jakości wywożonych produktów i produktów sprzedawanych na rynku UE;

125. popiera Komisję w promowaniu wielostronnej dyskusji na temat zrównoważonych poziomów wykorzystania zasobów i ograniczeń planety, w tym na temat opartych na danych naukowych celów dotyczących wykorzystania zasobów;

⁽³⁹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu, ust. 33.

⁽⁴⁰⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie zmiany klimatu – europejska, długofalowa i zgodna z porozumieniem paryskim wizja strategiczna na rzecz dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki, ust. 13.

⁽⁴¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

Środa, 10 lutego 2021 r.

126. podkreśla pilną potrzebę wdrożenia Agendy 2030 w kwestiach związanych ze wzmocnieniem międzynarodowego porozumienia oraz ochroną zdrowia i środowiska przed szkodami powodowanymi przez chemikalia; w szczególności podkreśla znaczenie trwającego procesu w ramach strategicznego podejścia do międzynarodowego zarządzania chemikaliami (SAICM) dla podjęcia decyzji w sprawie solidnych ram prawidłowego zarządzania chemikaliami i odpadami po 2020 r. podczas 5. Międzynarodowej Konferencji w sprawie Zarządzania Chemikaliami w Bonn w lipcu 2021 r.;

127. wzywa Komisję do promowania wskaźników efektywnego gospodarowania zasobami w konwencjach międzynarodowych, aby zapewnić porównywalność branż i gospodarek oraz równe warunki działania, a także wspierać dialog i współpracę z państwami trzecimi;

128. biorąc pod uwagę założenie dotyczące ograniczonych zasobów Ziemi, uważa, że należy opracować międzynarodową konwencję w sprawie wystarczalności zasobów, aby umożliwić prowadzenie dyskusji na temat dostępu do zasobów i skutków wykorzystania zasobów, ze skupieniem się na zrównoważoności i równości;

129. przypomina, że w uzupełnieniu przepisów służących osiągnięciu unijnego celu neutralności klimatycznej do 2050 r. należy zająć się kwestią śladu węglowego generowanego przez unijny popyt na produkty z importu; wzywa Komisję do zidentyfikowania i zniesienia przeszkód dla zielonego wzrostu i ekoinnowacji oraz barier uniemożliwiających lub utrudniających dostęp do rynku produktom i usługom o zamkniętym cyklu życia spoza UE; wzywa Komisję do zbadania możliwości obniżenia ceł na niektóre produkty i wynikających z takiego kroku korzyści, aby zachęcić do rozwoju gospodarki o obiegu zamkniętym, również w kontekście trwającego przeglądu unijnego ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP); w związku z tym zachęca Komisję do poszerzenia zakresu tych negocjacji dotyczących umowy w sprawie towarów środowiskowych o aspekty związane z gospodarką o obiegu zamkniętym i do przyspieszenia tych negocjacji; wzywa Komisję do uwzględnienia szczególnych potrzeb unijnych małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), do wspierania MŚP w uwzględnianiu koncepcji gospodarki o obiegu zamkniętym w ich modelu biznesowym, w tym za pomocą zachęt, oraz do wspierania ich we wdrażaniu strategii biznesowych dotyczących eksportu produktów o zamkniętym cyklu życia, w szczególności dzięki wprowadzeniu narzędzia oceny ryzyka w odniesieniu do reguł pochodzenia, co obecnie rozważa Komisja; wzywa Komisję do przeforsowania w WTO podejścia do produktów opartego na wielkości emisji związanych z ich produkcją, aby zrównać określone przepisami warunki działania;

130. uważa, że w umowach handlowych potrzebne są solidne przepisy umocowane prawem, aby stosowne prawodawstwo UE nie zostało uznane za barierę handlową;

131. podkreśla, że strategiczna polityka handlowa jest jednym z podstawowych narzędzi dążenia ku gospodarce o obiegu zamkniętym oraz realizacji Agendy UE i ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju w skali światowej do 2030 r., a zatem zwraca uwagę, że istotna jest dbałość o to, by umowy handlowe i inwestycyjne były spójne z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym;

132. zachęca Komisję do nawiązania otwartego i przejrzystego dialogu i współpracy z partnerami handlowymi UE, aby aktywniej wspierać realizację celów gospodarki o obiegu zamkniętym; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszych wysiłków na forach międzynarodowych (UNCTAD, WTO, G20, G7) w trosce o realizację unijnego programu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym oraz o zapewnienie wraz z partnerami międzynarodowymi równych warunków działania w skali światowej poprzez ewentualne rozważenie koncepcji paszportów cyfrowych w celu zwiększenia dostępności danych dotyczących składu produktu, śladu węglowego i zdatności do recyklingu, aby umożliwić doskonalszy obieg zamknięty, promować rozszerzoną odpowiedzialność producenta oraz zrównoważone wybory konsumenckie; w związku z tym sugeruje również, by Komisja nawiązała współpracę z odpowiednimi organizacjami wielostronnymi w celu osiągnięcia porozumienia co do łatwo zrozumiałego dla konsumentów międzynarodowego oznakowania wskazującego, że dany produkt podlega recyklingowi; podkreśla ponadto, że należy poświęcić szczególną uwagę temu, w jaki sposób mniej rozwinięte kraje partnerskie mogą uczestniczyć w gospodarce o obiegu zamkniętym i jakie mogą z niej czerpać korzyści; wzywa Komisję, by zasady gospodarki o obiegu zamkniętym uwzględniła w szczególności w strategii „W kierunku kompleksowej strategii współpracy z Afryką”; wzywa Komisję do wykorzystywania mechanizmu pomocy na rzecz wymiany handlowej i GSP+, aby pomóc krajom rozwijającym się w przyjęciu praktyk wynikających z gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym norm produktów;

o

o o

133. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.